

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande ghenoechlijke inwooninghe Godts met de sielen. Dat III. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

mettenen. Hoe ghy my op dien tijt besocht hebt/
 o opzghende sonne vanden hoochsten/ dooz het
 binnenste ingewant ws goedertieren thepts/ en
 soeticheydts / nademael dat ick niet en can be-
 schyuen/gunt my doch o geuer der gauen dat ic
 b daer mach booz opofferen een offerhande des
 iubileringhs/op den autaeer mijnder herten/op
 dat ick verrijge na mijn wenschen booz my en
 alle uwe wtvercozenen/dat wy dickwils mogen
 geboelen b soete bereeninge ende bereenighende
 soeticheydt/ de welcke my booz die ure ghenoech
 onbekent was gheweest. Want ouermerckende
 de ghesteltnisse van mijn boozgaende ende ver-
 volgende leuen/ soo belijde ick inder waerheydt
 dat het een pure enckele gratie is/die my soo om
 niet/sonder die verdient te hebben gegunt is ge-
 weest. Ghy beschonckt my van dier tijdt af met
 ren claerder licht van b kennisse / waer in dat
 my alrijt meer lockte b soete liefde van b vrien-
 delijcheyt: als my wel opt soude conuen verbe-
 teren hebben mijn verdiende straffe van b stren-
 gicheydt. Nochtans en gedenct my niet dat ick
 diergelijcke genieringen gehad hebbe duypen de
 boozsepde dagen / op de welcke ghy my ghenoyt
 hadt tot de wellustigheden der Coninclicker ta-
 fele. En oft b wijse boozsinnicheydt dat soo ghe-
 schick heeft/ oft dat mijn ghewillighe onacht-
 saemheydt dat ghebocht heeft / en can ick niet
 claer gheweten.

Vande ghenoechlijcke inwooninghe
 Godts met de sielen.

DAT III. CAPITTEL.

ALs ghy dan dus gracelijck met my handel-
 de ende niet op en hielt mijn siele van alle
 ydelheyt binnentwaerts te trecken. Soo ist ghe-
 beurt

beurt op eenen dach / tuſſchen Paeffchen ende
 hemelbaerts dach / als ick booz den pzinen tyt
 was opt boozhof ghegaen / ende ſittende ontrent
 den byber ouermerckte de luſticheydt van die
 plaetſe / die my behaeghde door de claerheydt
 van wateren die daer boozby liepen / ende door
 de groenicheyt bande omſtaende boomen / ende
 bypheyte bande ombliegende boghelen / ende ſon-
 derlinge der dypuen / ende meest door de her booz-
 gen ruſt bande ſedtplaetſe : ſoo hebbe ick
 begoft te ouerpepſen wat dat ick ſoude hebben
 mogen wenſchen / op dat de ghenoechte van het
 ſitten aldaer my mocht profytelijck zyn. Ende
 als ick dochte waer hier by my eenen gheneyn-
 ſamen bequamen ende ghebuerlijcken gheſelle
 die mijn eenicheyt hier vertrooſte oft vruchtbaer
 maecte. Door andere / *S*hy o Heere mijnē Godt
 die een beke zijt hā onwerdeerlijcke genoechten
 (die ghelijck ick hope het beginsel boozcomende
 met b roegeestinghe / het eynde oock van dit ghe-
 peps tot b getrockē hebt) ſtoztende in my / waert
 dat ick den inbloedt van b gratien met een ghe-
 duerige ende behoozlijcke danſegginghe weder-
 om inſtozte in b / als in hunnen oozſpronck / ghe-
 lijckmen dat water inſtozt / eñ int benecſtigheit
 der denghden waſſende als de boomen bloeyden
 door de groenicheyt bande goede wercken / daer
 by verſmadende alle aertſche dinghen / als een
 dypue met eenen bypen vlucht my tot de hemel-
 ſche begaue / eñ hier door met mijn lichamelijc-
 ke ſinnen verbrzent van het geruchte bande my-
 terlijcke dinghen / my met alle mijn verſtant tot
 b begaue / dat mijn herte b alſdan ſoude gheuen
 een al te ghenoechlijcke woon-plaetſe in alle
 luſticheydt.

Als ick met deſe dinghen dien dagh mijn me-
 mozie

Ioan. 14.
Vers. 23.

mozie becommert hadde/ t' sauonts slapengaet-
de als ic met geboutwen knien my tot het gebedt
gebooght hadde/ soo is my terstont inde gedach-
tenisse gecomen dese plaetse vant H. Euangelie.
Soo wie my lief heeft die sal mijn woort onder-
houden, ende mijn Vader sal hem lief hebben, ende
wy sullen by hem comen, ende een woonplaetse
by hem maken. Onder welcke woorden soo is
mijn slijckich herte ghewaer geworden/ dat ghy
den mynen oueraldersoetsten Godt/ den eenigen
beminden mynder herten tegentwoordich waert
gecomen. Och oft ick duy sentmael/ och oft ic de
heele zee berandert in bloet mochte leyden door
mijn hooft als bloedige tranen/ op dat immers
soo mochte gesupuert worden het mostergat bā
mijn wterste versmaetheydt / die ghy het eynde
hande ouerdenckelijcke weerdicheydt bercosen
hebt om in te woenen. Oft dat mijn herte ten
minsten een ure tydts wtghetrocken zijnde wt
mijn lichaem/ my ghegeuen wert om soo te be-
proeuen stucke gewijs op vierighe colen/ op dat
het opt supuerste de duylicheydt bercocckt ende
verbzant zijnde/ alsoo v mochte gegeuen worden
waert tot geen weerdighe/ immers ten minsten
tot een luttel weerdiger woonplaetse. Want ghy
anynen Godt van dier uren af hebt v berthoont
tot my somwilen als beter gepaeyt/ somtwijlen
strengher / na dat bereyschte mijn verbeteret oft
beronachtsaemt leuen. Hoe wel om de waerheyt
ze belyden/ de neerstigste beteringe/ tot de wel-
ke ick op eenighen oogenblick ghecomen ben/ al
hadde sy geduert gehad door allen den tijt van
mijn leuen/ en soude my niet/ als dies weerdich
konnen berreyghen hebben. Ja maer eene de
strengste v gonste der gratien die ick opt na soo
menichbuldige ende helaes sware sonden van v
ontfan

ontfangen hebbe want v ouer groote ſoeticheyt die vercoont dat ghy om myn ſonden wille meer beroert zyt als gram daer mede willende naer myn duncken betoonen / v meerder deught / des lytſaemheyt dat ghy ſoo ſtilmoedelyck ſoo veel myn gebreken hebt connen verdragen / ghelyck ghy ten tyden van v ſterffelyckheyt goedertierlyck verdroeght uwen verrader Judam. Maer ick / hoe wel dat ick ginghe met myn verſtandt lauere / verſtroopt / ende my behagghende in verganckelycke dinghen : ten laetſten naer uren / ende helaes na daghen / ende ghelyck ick breeſe (dat te ſammeren is) na weken my bekeerende tot myn herte / hebbe v altyt den ſelfſten gebonden / ſoo dat ick niet en ſoude connen clagen dat ghy opt eenen oogeblick my ontrocken zyt geweest vande boozſeyde ure af tot deſen teghenwoordighen tyt toe / waer van nu loopt het negenſte laer dat ick de gratie ontſinck: wtgheſouderd eens elf dagen booz de feest van S. Jan de dooper: inde welke ic gelwaer wert dat ghy my ontrocken waert / ende dat ghebeurde (dooz een wereltſche coutinge / gelijck ic my laet duncken) donderdaechs / ende duerde tot ſinaendaechs die op dien tyt was de Digilie van S. Jan den dooper onder de Miſſe / die begint: Ne timeas Zacharia. Alſdan v ſoete ootmoedicheyt ende wonderlycke goetheyt van v wonderbare liefde ſiende: hoe dat ic ſo verlozen ſot was dat ick ſulcken ſchat een niet en achte: want ten ſtaet my niet te bozen dat ick daerom droene geweest ben / oft dat ic dien niet eenige begeerte weder gewenſcht hebbe. Waerom dat ick my nu ſeer verwondere wat raſerige myn verſtant bevanghen hadde / ten ware om dat ghy my ſout laten onderbinden in myn ſeluen / het gene S. Bernaert ſeyt. Ghy loopt

Noteert
vdat een
ſuyuerhz
dat Godt
in ons
begeert.

soopt ons na als wy vluchten / wy keeren den rugge / ende ghy beiegent ons vooz ons aensicht: ghy bidt ende wort versmaeyt: maer gheen beschaemtheit geen versmaeytheit en can v keere van sonder ophouden / ende sonder moede te worden te besozghen / dat wy ghetrocken souden worden tot het gene noch ooge gesien / noch oore gehoozt en heeft / noch int herte der mensche geclommen en is / gelyck ghy int beghin sel sonder mijn verdiensten (want wederom in te vallen is quader als simpelc te vallen) soo hebt ghy my diet noch minder verdient hadde / v beweerdicht te geuen de blyschap vande salichmakinge van v tegenwoordicheit geduerich tot deser uren toe.

VVésche
van een
godvruch
tige siele.

Eē crach-
tich op-
offeren.

Hoe dat-
men in
vterlijke
dingen
hem ghe-
neets sal,
ende dan
vveder
keeren
tot het
binnenke

Waer vooz v zy dien lof ende dancksegginghe de welke soetelijck comende wt de ongheschapen liefde / ouer alle schepselen onbegrypelijc wederom tot v toebloet. Ende om dat ghy v beweerdicht my te bewaren dese costelijcke gaue van v salichmakende tegenwoordicheit / soo wil ick v offeren / v wnemende ghebedt: het welck ernstich heeft gemaecht het ghetuyghenisse van het hebloet sweet dooz angst des doots / en deuoot: de onnooselheyt vande pure simpelheyt / ende crachtich: de brandende liefde ws Godtheydts. W biddende dat v gelieue dooz de cracht van dat alverbolmaeckste ghebedt / my te volmaken in uwe vereeninge / ende in het binnenste r' uwaerts te trecken / op dat so wanneer het gebeurt dat ic sal moeten dienen tot wterlycke dingen / tot salicheyt van mijnen naesten / dat ick onberdeyft ende onberandert van die blijue. Ende als ic die opt volmaeckste tot uwen lof sal volbrocht hebben / dat ick terstont tot v in mijn binnenste wederkeere. Ghelyck een water dooz een ontweert her oert wort / het welck ghedaen zynde terstont wederom

wederom tot sijn stilte keert / op dat ghy my al-
 tijt moeght binden so deuoot als ghy my v seluē
 altijt vertoout teghenwoordich / ende daer dooz
 gelieue v my te bzingen tot soodanige volmaect-
 heyt / als v rechtbeerdicheyt opt toe heeft mogen
 laten aen v bermherticheyt / te bzingen een siele
 die beswaert was met het gewicht des lichaems
 ende v ganschelijck wederstont / ende dat v mijn
 leste wrafsamen gelieue te ontfangen met de vaste
 omheltingen / ende het aldercrachtichste kuschē /
 op dat sonder vertoouen mijn siele haer daer
 mach binden / daer ghy sonder plaetse / ende on-
 berdeypt in v bloeyende ewicheyt / met den Va-
 der / ende den H. Gheest leeft ende regneert Godt
 in onbersterffelijcke eeuwen der eeuwen. Amen.

Vande wonden die in haer herte gheschreuen zijn
 geworden ende oeffeninge tot de vijf H. vvonden.

DAT IIII. CAPITTEL.

In het beginsel van dese dinghen / te weten / int
 eerste / oft tweede iaer gelijck ick ghelooue / alst
 winter was / soo hebbe ick in eenen boec gevon-
 den een gebedeken in dese woorden. Heere Iesu
 Chriсте Sone vanden leuenden Godt / gont my
 dat ick wt ganschcher herten / ende volle begeerte /
 ende doztiger siele / tot v magh misnen geest stie-
 ren / ende in v den aldersoetsten mijnen Gheest
 herscheppe / ende dat mijnen geheelen geest / ende
 alle mijn binnenste mach hūgen naer v / die zijt
 de waerachtige salicheyt. Schryft o alderberm-
 hertichste Godt / alle v wonden in mijn herte /
 met v costelijck bloet / op dat ick daer in lese / v
 pijn / v samen oock v liefde / ende laet de gedach-
 tenisse van v wonden gheduerlijck bliuen int
berholen van mijn herte / ende laet de doeffenijde
 3 van

Een de-
 uoot ghe-
 bedeken.